

Warszawa, 28 stycznia 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

E 04h 12/22

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 20858.

Kl. 21 c, 12.

Allgemeine Elektrizitäts - Gesellschaft
(Berlin, Niemcy).

Słup do zawieszania elektrycznych przewodów napowietrznych, składający się z dwóch bliźniaczo podobnych do siebie części.

Zgłoszono 23 stycznia 1934 r.

Udzielono 11 grudnia 1934 r.

Pierwszeństwo: 17 maja 1933 r. (Niemcy).

Znane są już słupy do zawieszania elektrycznych przewodów napowietrznych, składające się z dwóch bliźniaczo podobnych do siebie części, przyczem dolna część słupa jest ukształtowana na podobieństwo trójpřegubowego łuku, a górna część — w postaci wystających ku górze ramion. Według wynalazku w tego rodzaju słupach proponuje się podzielenie każdej połówki słupa na wąską część podporową oraz na część łącznikową, i połączenie części łącznikowych zapomocą přegubu oraz osadzenie ich w postaci wystających ramion na wewnętrznej stronie części podporowych.

Części łącznikowe posiadają w przybliżeniu kształt trójkątów, przyczem ich boki

ściskane i rozciągane posiadają mniejsze pochylenie względem poziomej niż wewnętrzne přęty części podporowych.

Rysunek przedstawia w widoku słup bliźniaczy według wynalazku. Znane wykonanie słupa bliźniaczego uwidoczniłono linjami przerywanymi.

Na dźwigarze poprzecznym *d* należy zawiesić na jednym poziomie obok siebie dwie trójpřzewodowe linie na 220 KV. Z powodu wymaganej szerokości přeświtu przy dźwigarze poprzecznym szerokość oznaczonych linjami przerywanymi części słupa bliźniaczego, połączonych ze sobą w punkcie *c*, musi być w rozpatrywanym przypadku tak duża, że transport kolejowy wymienionych

części jest niemożliwy, wymiary ich bowiem przekraczają granice, dopuszczalne przy przewozach na kolejach.

Jeżeli natomiast ukształtować połówki słupa tak, jak to jest przedstawione na rysunku linjami pełnymi, to znaczy, jeżeli skierowane ku sobie strony połówek słupa są ograniczone linjami łamanymi lub linjami krzywymi, to istnieje możliwość nadania poszczególnym częściom połówki słupa mniejszych wymiarów, przyczem pożyteczna szerokość prześwitu będzie nawet jeszcze większa z powodu portalowego kształtu słupa.

Właściwe połówki słupa, to jest części podporowe a i a_1 są ukształtowane stosunkowo wąsko i są połączone ze sobą w punkcie c zapomocą odrębnych konstrukcyj pośrednich lub łącznikowych b i b_1 .

Osiągnięte w ten sposób zwiększenie szerokości prześwitu w podstawie słupa oraz rozszerzenie prześwitu w górnej części słupa, gdzie są zawieszone przewody, wyjaśnia sam przez się rysunek. Naturalnie, części słupa a i a_1 mogą być jeszcze podzielone w kierunku wysokości, np. na wysokości punktu c .

Podstawa słupa, jak to uwidoczniło na rysunku, jest ukształtowana jako łuk trójkprzegubowy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Słup do zawieszania elektrycznych przewodów napowietrznych, składający się z dwóch bliźniaczo podobnych do siebie części, przyczem dolna część słupa jest ukształtowana na podobieństwo trójkprzegubowego łuku, a górna część w postaci wystających ku górze ramion, znamieny tem, że każda połówka słupa jest podzielona na wąską część podporową (a względnie a_1) oraz część łącznikową (b względnie b_1), przyczem części łącznikowe, osadzone w postaci wystających ramion na prętach części podporowych od strony wewnętrznej, są połączone ze sobą zapomocą przegubu środkowego (c).

2. Słup do zawieszania elektrycznych przewodów napowietrznych według zastrz. 1, znamieny tem, że części łącznikowe (b względnie b_1) posiadają w przybliżeniu kształt trójkątny, a ich boki ściskane i rozciągane posiadają mniejsze pochylenie względem poziomu, niż wewnętrzne pręty części podporowych (a względnie a_1).

Allgemeine Elektrizitäts-
Gesellschaft.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

